

Boekverslag Engels The kite runner door Khaled Hosseini

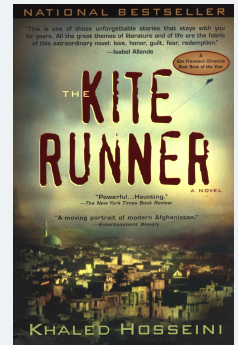
Boekverslag door een scholier

993 woorden

12 jaar geleden

★ 5,2

31 keer beoordeeld

Auteur	Khaled Hosseini
Genre	Psychologische roman
Eerste uitgave	2003
Vak	Engels

Korte inhoud

Amir en Hassan zijn gevoed door dezelfde min en groeien samen op in Kabul. Als blijk van hun verbondenheid kerft Amir hun namen in een granaatappelboom: 'Amir en Hassan, de sultans van Kabul'. Maar sultans zijn ze alleen in hun fantasie, want Amir hoort tot de bevoorrechte bevolkingsgroep en Hassan en zijn vader zijn arme Hazaren, in dienst van Amirs vader. Wanneer er iets vreselijks gebeurt met Hassan, verradt Amir zijn trouwe metgezel. Na de Russische inval vluchten Amir en zijn vader naar de Verenigde Staten. Amir bouwt er een nieuw bestaan op, maar hij slaagt er niet in Hassan te vergeten. De ontdekking van een schokkend familiegeheim voert hem terug naar Afghanistan, dat inmiddels door de Taliban is bezet. Daar wordt Amir geconfronteerd met spoken uit zijn verleden. Zijn voornemen om zijn oude schuld jegens Hassan in te lossen sleept hem mee in een huiveringwekkend avontuur.

Schriftelijke beoordeling

Op de cover van het boek zie je een Pakistaans jongetje met een vlieger. Ik vermoed dat dit Hassan is, hij verbergt zijn mond want hij heeft een hazenlip.

Bij de jaarlijkse vliegerwedstrijd in Kabul is Amir de vliegeraar, degene die het touw van de vlieger in handen heeft. Hassan is zijn hulpje, de vliegervanger. Maar eigenlijk is Hassan de betere vliegeraar. Ook in de belangrijkste wedstrijd weet hij de blauwe vlieger van de grootste opponent voor zijn rijke vriendje te veroveren, maar dat komt hem wel duur te staan. Het is het belangrijkste moment in het boek en in het leven van Amir die namelijk verraad aan de vriendschap pleegt door niet in te grijpen wanneer zijn vriendje seksueel misbruikt wordt.

Ik kon die steeg in stappen, voor Hassan opkomen - zoals hij al die keren in het verleden voor mij was opgekomen - en aanvaarden wat er met me zou gebeuren. Of ik kon wegrennen. Uiteindelijk rende ik weg. (p.56)

Het vliegeren zorgt niet enkel voor een verbondenheid tussen Amir en Hassan, maar op het einde van het boek ook tussen Amir en Sohrab, de zoon van Hassan. 'Ik keek naar Sohrab. Een van zijn mondhoeken was een heel klein beetje omhooggekruld. Een glimlach.' (p.344)

'Voor jou doe ik alles!' roept Hassan hem toe voordat hij wegrent om de vallende vlieger uit de lucht op te

vangen. Maar die grenzeloze loyaliteit is niet wederzijds. 'Vreemd genoeg heb ik Hassan en mezelf ook nooit als vrienden beschouwd In elk geval niet op de gebruikelijke manier. Toch is het gezicht van Afghanistan, het gezicht van Hassan voor mij.' (p.27) Ook al leerden ze elkaar fietsen, ook al lieten ze hele winters lang samen vliegers op, er was altijd een groot verschil tussen hen: Amir was een Pashtun, Hassan was een Hazara.

Voorgaande paragraaf toont aan dat de vriendschap van Hassan naar Amir veel groter is dan andersom. Hassan doet alles voor Amir, maar Amir daarentegen pleegt verraad aan deze vriendschap door zijn lafheid en niet in te grijpen tijdens de verkrachting.

Jaren later krijgt Amir de kans in Afghanistan een en ander recht te zetten. Hij hoort dan dat Hassan eigenlijk zijn halfbroer is en hij moet nu wel optreden. Nu toont hij wel moed door de zoon van Hassan, Sohrab weg te halen bij een Taliban nl. Assef de aartsvijand van Amir.

Het verhaal is in chronologische volgorde verteld, afgezien van het eerste hoofdstuk. Dat is een proloog, waarin de volwassen Amir een paar opmerkingen maakt over zijn kindertijd. Na het eerste hoofdstuk gaat het verhaal helemaal terug naar 1963, zijn geboorte en dan gaat het verder in chronologische volgorde. Het verhaal is geschreven in de ik-persoon, Amir. Enkel in hoofdstuk 16 is het ik-personage Rahim Khan, een goede vriend van Amir. In dit hoofdstuk vertelt hij alles over het leven van Hassan nadat Amir naar Amerika is gevlucht én onthult hij enkele schokkende familiegeheimen. We beleven dus bijna het hele verhaal door de ogen van Amir.

Op sommige momenten schuilt er enige symboliek in het verhaal:

- Wanneer Amir het zoontje van Hassan probeert weg te halen bij een Taliban, loop hij daarbij een aantal lelijke verwondingen op, ook aan zijn bovenlip, waardoor de verwantschap met Hassan nu ook fysiek duidelijk wordt (Hassan had een hazenlip).
- Amir grijpt niet in wanneer hij ziet dat zijn vriend wordt verkracht. Dit in tegenstelling tot zijn vader die zelfs onder de dreiging van de dood een vrouw beschermt tegen de verkrachting door een Russische soldaat.
- Hassan dreigt een keer Assef met een katapult een oog uit te schieten om Amir te beschermen, wanneer ze jong zijn. Sohrab doet dat later werkelijk om Amir te redden uit de greep van Assef.
- Sohrab wordt seksueel misbruikt net als zijn vader Hassan.
- In zijn jeugd ging Hassan altijd de vlieger halen voor Amir. Wanneer hij terug is in Amerika met zijn ondertussen geadopteerde zoon Sohrab, loopt hij zelf tussen alle kinderen om de vlieger te halen voor Sohrab.

Toen ik wat informatie opzocht over de schrijver Khaled Hosseini, merkte ik dat er misschien enkele autobiografische elementen in het boek zaten. Hosseini is net zoals Amir geboren en getogen in Kabul, als zoon van een rijke diplomaat. Na de Russische inval in 1980 emigreerde hij ook naar de Verenigde Staten. Daar schreef hij enkele kortverhalen. Amir wilde ook altijd schrijver worden, en in de Verenigde Staten krijgt hij de kans om zijn eerste boek te schrijven.

Door het lezen van deze roman heb ik toch veel bijgeleerd over Afghanistan, vooral over het dagelijkse leven. Wij kennen dit land enkel door de oorlog en de vele bombardementen. Deze roman toont een andere kant van dit land. Een menselijke kant die tot leven komt door de liefdevolle beschrijvingen van de jeugd van het hoofdpersoon. Ik denk dat de schrijver de lezer wil laten zien hoe Afghanistan eruit zag voor de oorlog, hoe de mensen er met elkaar omgingen, dat er een normaal leven werd geleid.